

SKOLE PÅ FLUKT

Rapport fra arbeid 5. mars – 5. april 2019

Solfrid Raknes

Jeg er psykologspesialist med PhD på psykisk helsehjelp til barn og unge og har de siste to årene vært mange ganger i Libanon for å bidra til at syriske flyktningbarn som lever i dyp fattigdom, skal få skolegang og helsehjelp. Jeg samarbeider med to lokale syrisk-ledede organisasjoner; MAPS (<http://multiaidprograms.org/epl/>) og SAMS Libanon (<https://www.sams-usa.net/>) om arbeid i Bekaa-dalen. I denne perioden har jeg vært i Libanon fra 24. mars til 3. april.

Skole er magisk

Besøk på Sawasia gjør meg mer og mer glad, det er magisk å komme til skolegården full av lekende, glade barn, og klasserom der engasjementet i læringen bergtar. Kauthar og Amiras smil og holdningen i ryggene deres forteller meg at de er tryggere, stoltere, og fy flate så mye barn lærer når de får gå på en skole de elsker å være på! Det er vanvittig sterkt når jeg tar innover meg hva vi får til her – det dere som gir støtte til skolene, gjør mulig. Barna og lærerne ber meg som alltid å takke. Den siste dagen min på skolen denne gangen kom Kauthar og venninne og ville snakke med meg:

- *Du skal hjem nå, ikke sant?*
- *Ja, flyet går i natt*
- *Tror du vi får gå på skolen til juni?*
- *Jeg vil gjøre alt jeg kan for det, men jeg kan ikke love noe. Det gjør vondt å ikke kunne love barna skolegang ut skoleåret, og de ser nok det på meg.*
- *Kjenner du noen du tror kan hjelpe?*
- *Jeg håper det, jeg skal spørre dem jeg kommer på. Og dere, lykke til på pressekonferansen på torsdag. Jeg deler den på FB og ber alle jeg kjenner, om å dele den. Så prøver vi alt vi kan, ok? Det er utrolig kult av dere å stå på sånn for utdanning. Og dere har rett, det er superviktig!*
- *Vi er jo fremtiden, sier Kauthar stolt og smiler. Hun ser meg i øynene, det er alvor.*
- *Ja, dere er håpet og fremtiden til Syria, sier jeg.*
- *Ikke bare for Syria, men for verden! sier Kauthar.*

Så sterkt, så sant, så godt og så vondt. Mindre enn halvparten av flyktningbarna i Bekaa går på skole i vinter, og pengene vi har fått inn så langt (inkludert de vi vet er på vei), holder til skole ut april.

Helping Hands til barn som ikke går på skole

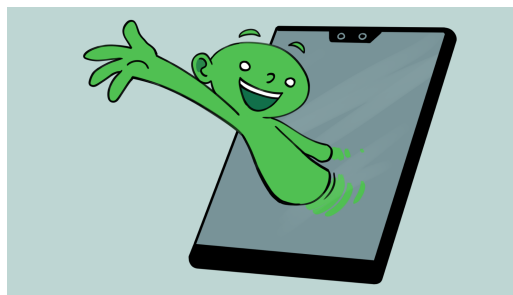
Siden nyttår har SAMS-teamet gitt tilbud om 1-2 timer skolelignende aktivitet noen dager hver uke - i en karavane ved campen. Mødrene i dette området kan ikke lese, fedrene har lite utdannelse, det er dyp fattigdom og mye vold, barna har mange hemmeligheter de må skjule. Vanligvis når Helping Hands brukes i Libanon, skjer det på 10 timer som del av et skoleår ved en skole som er i god drift. Her har programmet blitt brukt for å gi disse barna noe, i stedet for ingenting. Om jeg legger til side tankene om

opplæring og helsehjelp disse barna optimalt sett burde ha fått, og tenker på hva jeg har sett vi får til for disse barna, blir jeg vanvittig glad og rørt. Barna har fått en smak av hvordan samtaler og aktiviteter gir nye tanker. De har lært et problemløsningssystem, de har hatt det gøy, de har hatt hovedroller, de har vært i læring. Det å få litt når man har veldig lite, er stort.

Strategi for e-helse

En av oppgavene mine denne gangen var å gi opplæring til teamet i SAMS Libanon om helse-teknologi. Vi begynner arbeidet med hvordan teamet mer systematisk kan inkludere helse-teknologi i arbeidet der det er mulig. Inspirasjonen til dette kom etter at teamet ble invitert til å gi innspill til kulturtilpasninger i arbeidet i Christchurch. Det var supergøy å dele tanker om det jeg har syslet mye med over år nå, og tenke sammen rundt hvordan SAMS i Libanon kan spre og bruke diverse høy-kvalitets helse-apper som fins på arabisk mer systematisk. Dette blir spennende å følge fremover. Så langt er endringen at teamet forteller meg mer om bruk av helse- og utdannings-apper til venner og familie.

Ullklær til brannrammede flyktninger

Kommunepsykologen i Lofoten, Lene Sommerse Hansen, hadde nominert meg til en konkurranse de hadde i forbindelse med kvinnedagen, og dermed hadde jeg fått en diger kasse nylagde, flotte ullklær fra Lanullva. Siden stortingspolitiker Helge Orten tok seg bryet med å hente kassen i Bergen og tok den med til Oslo for meg, fikk jeg heldigvis med disse klærne. Det nystrikkede kom denne gangen fra Solidaritetsnøster, mye var strikket på Bretveit. Det var spesielt å ta med vakre klær og tepper laget av kvinner i kvinnefengselet etter å ha hørt Guri Vestad fortelle at de innsatte der ble mer ivrige på strikking når de fikk strikke til syrere i flyktningleir som trenger de de kan bidra med. Klærne jeg

hadde med delt ut til seks familier som ble rammet av brannen i en flyktningleir i Al Marj i Bekaa-dalen lørdag 23. mars. 13 kvinner, 14 menn og 35 barn fra Raqqa mistet det de hadde av klær, skoleutstyr, papirer, medisiner, tepper og teltene de bodde i. Det regner og er kaldt i Bekaa fremdeles, så disse klærne kom vanvittig godt med akkurat nå.

HelseTråd

Fra Solidaritetsnøster hadde jeg også med mye garn, heklenåler og tråd. Nå går ryktene i Bekaa, og det er innmari fint og rørende å bli kontaktet av flyktningkvinner som viser meg hva de kan lage – og se stoltheten deres over arbeidet de gjør. Så nå har vi satt i gang noen prosjekter, mellom annet et blekksprut-prosjekt i samarbeid med Susanne Urban, uten at jeg røper detaljene i det ennå!

ØKONOMI

Skoledrift på Sawasia, 249 elever (x 3300 NOK)	-821700
Overført til Solfrid mai-des 2018	336326
Sjøvik	50000
Cinderella	50000
Gofundme	18435
Bypsykologene, FB konku	10000
Overført til Solfrid jan-feb 2019	90983
På konto 5. april	39196
	-226760

Takk for samarbeid og til alle og enhver som har bidratt! Ekstra takk til

MAPS v/Dr Fadi
 SAMS Libanon v/Dr Raiza Kolia
 Mr Moutaz, rektor Sawasia (én av de ni MAPS-skolene)
 Guro Gjuvslund, oversetter
 Solidaritetsnøster v/ Guri Vestad
 Lanullva og Lene Sommersest Hansen
 Heimstadkjær i Midsund v/Kathrin Gangstad
 Sjøvik AS v/Olav og Daniel Sjøvik
 Cinderella v/Gunnhild Sjøvik
 Internasjonal Kvinneliga for Fred og Frihet, Bergen
 v/Susanne Urban
 Camilla Dahl

